

De torenverplaatsing van 1910

We schrijven 1910. Bocholt, een kleine dorpsgemeenschap, haalt de koppen van de wereldpers. Door de grote bevolkingstoename was de kerk te klein. De kerk verbreden of vergroten aan de koorzijde was niet mogelijk. Pastoor Van Venckenray en burgemeester Langens hoorden dat twee bijzondere mannen het klaargespeeld hadden om in 1907 het Damstation in Antwerpen in zijn geheel te verplaatsen. Deze twee mannen werden bereid gevonden om de Bocholter kerktoren te verplaatsen.

Onder leiding van ingenieur Weiss (V.S.A.) en aannemer Morglia (Italië) krikten de Bocholtenaren hun kerktoren 2 cm los van zijn funderingen en verplaatsten hem 9,4 meter. Hiervoor gebruikten ze “kattetekoppen” (vijzels).

Er waren 256 vijzels nodig om de 2600 ton zware toren uit 1411, op te heffen. De klus was in 8 dagen geklaard. De kerk werd op deze manier met twee traveeën vergroot. Een huzarenstukje waardoor de Bocholtenaren nu de trotse bijnaam van “Torenkruiers” mogen dragen. Morglia, de aannemer, ging tijdens de werken failliet. Dankzij de financiële tussenkomst van toenmalig brouwer Jean Martens kon de torenverplaatsing toch nog tot een goed einde gebracht worden.

Toerisme Bocholt
Dorpsstraat 16
3950 BOCHOLT
tel. 089 20 19 30
e-mail: toerisme@bocholt.be

V.U. Kerkbestuur Sint-Laurentius Bocholt

Sint-Laurentius Bocholt, een monument van een kerk...

*Een kerk is een baken in het landschap,
een gemeenschappelijk referentiepunt
voor bewoners, een plaats van gebed,
van bezinning, van rustgeving,...
maar ook een ruimte die open staat
voor allen die het patrimonium willen
ontdekken...*

Een beetje geschiedenis

De Sint-Laurentiuskerk was een stichting van de graaf van Loon. In 1231 verkocht hij de tienden en het patronaat van Bocholt aan de abdij van Herckenrode. De huidige kerk in laatgotische stijl werd in 1476 tegen een mergeltoren uit 1411 aangebouwd.

Op 13 september 1944 staken Duitse soldaten de kerk in brand. Van het imposante gebouw bleef slechts een ruïne over. Het orgel uit 1774 en kostbare beelden gingen verloren. Begin oktober 1950 begonnen de herstellingen en op Paaszaterdag 1952 werd de kerk opnieuw in gebruik genomen. In 1960 werd het huidige Stevensorgel in gebruik genomen.

In 1910 werd de kerk alom bekend door haar beroemde torenverplaatsing. De Bocholtenaren waren verplicht hun kerk te vergroten wegens een enorme bevolkingstoename. De toren werd 9,4 meter verplaatst en deze gebeurtenis, zoals u verder kan lezen, vormt dit een apart hoofdstuk in de plaatselijke geschiedschrijving.

Kenmerken van het gebouw

Het kerkgebouw heeft de typische kenmerken van een Maaslandse dorpskerk, met waterplantkapitelen en een laatgotisch ribbengewelf in het koor van 1476.

De toren is opgetrokken in mergelsteen aan binnen- en buitenzijde. De spouwen zijn opgevuld met keien die sinds de laatste ijstijd in de omtrek werden gevonden.

Een schat aan kunst ...

De sacramentstoren gemaakt door Aart van Tricht uit Maastricht. -2de helft van de 15de eeuw. – Hoogte 5.25 m – Materiaal: Messing, een legering van koper en zink.

Biechtstoelen in eik en in barokstijl uit de 17de eeuw.

Het meest in het oog springt het prachtige retabel in het koor. Dit gotische Maria-retabel werd in 1525-1530 gemaakt door de St.-Lucasgilde uit Antwerpen. Het houtsnijwerk stelt scènes voor uit het leven van Maria. De geschilderde luiken stellen het leven voor van de patroonheilige Sint-Laurentius, Onze-Lieve-Vrouw en ook Sint-Catharina.

St. Kristoffel
3m hoog – 250 kg. Gehouwen uit één enkele boomstam. Op het einde van de 2de W.O. uit de brandende kerk gered. Het beeld draagt nog brandsporen.

Beschermers tegen de 'onvoorziene dood'.

Jaarlijks – laatste zondag van juni – Kristoffelbedevaart met wijding van alle voertuigen.

Piëta. Gepolychromeerd houten beeld – 2de helft 15de eeuw

Geboorte en Verrijzenis. Twee moderne brandglazen geschonken na de buitenrenovatie in 2006